

بررسی نحوه مدیریت صحیح زیست محیطی باتریهای سربی اسیدی فرسوده به کمک فناوریهای نوین

محمد علیزاده،

معاون دفتر بررسی آلودگی آب و خاک،

سازمان حفاظت محیط زیست

رکسانا ملکی عراقی نژاد،

کارشناس بررسی آلودگیهای موادزائد سمی،

سازمان حفاظت محیط زیست

چکیده

باتریهای سربی اسیدی مجموعه‌هایی کوچک برای ذخیره انرژی از طریق استفاده کنترل شده از واکنشهای شیمیایی هستند. اینگونه باتریها به دلیل غیرقابل بازگشت بودن واکنشهای شیمیایی دارای دوره عمر مشخصی هستند و پس از رسیدن به انتهای دوره عمری خود، علیرغم محتوای فلزی بالا بخصوص سرب، غیرقابل استفاده، فرسوده و از جمله پسماندهای ویژه محسوب می گردند. بازیافت آنها و وارد نمودن فلزات نظیر سرب، قلع، آنتیموان، آرسنیک و مواد آلی نظیر پلی پروپیلن حاصل از بازیافت آنها به چرخه صنعت امری اقتصادی می باشد. ولی به دلیل وجود خطرات مواد مختلف موجود در ساختار آنها بخصوص فلزات سنگین رعایت اصول بهداشتی و زیست محیطی، تکنولوژیهای نوینی در جمع آوری و مراحل پیش بازیافت و بازیافت آنها ابداع گردیده است. اجرای بازیافت زیست محیطی و بهداشتی در کشور نیازمند در نظرگیری راهبردها و خط مشی‌هایی می باشد که براساس اولویتهای کشور تعیین و تعریف گردد و در جهت تدوین چارچوبی قانونی جهت جمع آوری، حمل و نقل و بازیافت باشد. ایجاد سیستم جمع آوری تحت چهارچوبی قانونی یکی از اولین مراحل مدیریت صحیح زیست محیطی باتریهای فرسوده است. در این راستا در این مقاله ۱۵ توصیه جهت بهبود مدیریت صحیح زیست محیطی باتریهای سربی اسیدی فرسوده در کشور ارائه می گردد.

کلمات کلیدی: باتریهای سربی اسیدی فرسوده،

مدیریت صحیح زیست محیطی، بازیافت، سرب، کنوانسیون

بازل، شکستن باتریها، احیاء سرب و تصفیه سرب

۱- مقدمه: سرب یکی از فلزات گروه چهارم و ردیف ششم جدول تناوبی باظرفیت ۴۰۲ است که آلیاژ آن با فلزات مختلف نظیر آنتیموان، قلع، آرسنیک و برلیوم کاربردهای وسیع در صنعت دارد. یکی از مصارف این فلز کاربرد آن در ساخت باتریهای سربی اسیدی می باشد. این باتریها از طریق انجام همزمان چندین واکنش شیمیایی، انرژی الکتریکی لازم را برای سیستمهای خارجی فراهم می آورند. هنگامیکه یک باتری به تدریج تخلیه می شود غلظت اسیدسولفوریک و به تبع آن سرعت واکنشها کاهش می یابد. باتریها می توانند به دفعات شارژ شوند و مجدد مورد بهره برداری قرار گیرند. ولی شارژ و تخلیه مکرر آنها موجب می شود صفحات آنها که از جنس اکسید سرب هستند به تدریج به سولفات سرب آلوده می شوند که موجب کاهش و بالاخره توقف واکنشها می گردد. بعلاوه لایه‌ای نیز شامل سولفات سرب، اکسید سرب و سرب فلزی در کف باتری انباشته می گردد. در این هنگام که باتری دیگر قابلیت شارژ شدن را از دست داده و به بالاترین حد آلودگی رسیده است به عنوان باتری فرسوده محسوب می گردد. ولی باتریها دارای محتوای فلزی بالا بخصوص مقدار زیادی سرب هستند که لازم است همراه با سایر فلزات موجود در آنها نظیر قلع، آنتیموان، آرسنیک و مواد آلی نظیر پلی پروپیلن مورد بازیافت قرار گرفته و مجدداً وارد چرخه صنعت شوند. این فرایند به دلیل وجود فلزات سنگین، اسید سولفوریک و انواع پلاستیکها در صورت عدم اعمال

نوبین و اصول زیست محیطی می‌توانند ارتقا یابند. بازیافت کنندگان سنتی معمولاً درکنار اوراقچی‌های حرفه‌ای خودروها مستقر هستند و همراه با آنها به بازیافت باتریهای سرب اسیدی می‌پردازند و مانند کل فعالیت اوراقچی‌ها حجم دریافتی بازیافت کنندگان سنتی قابل پیش‌بینی نمی‌باشد. عملکرد در این نوع بازیافت فاقد ماهیت صنعتی است و در بخش شکستن باتریها و ذوب شبکه‌های سربی عملاً متکی به نیروی کارگری، بدون هیچگونه آموزش، تجربه و حتی سرمایه است. باتریها توسط نیروی کارگری و با پتک و چکش خرد و اجزاء آن تفکیک می‌شود. محتویات درونی شبکه‌ها و مواد فعال خارج و سپس باقیمانده مواد از روی شبکه‌ها زدوده و همراه با رسوب ته باتری که عمدتاً مرکب از سولفات سرب، اکسید سرب و سرب فلزی است، وارد زباله‌های عادی می‌شوند. هرچه مقدار سرمایه این بازیافت کنندگان کمتر باشد لوازم و تجهیزات کمتری مورد استفاده قرار می‌گیرد و ابعاد محل بازیافت نیز تحت‌الشعاع میزان همین سرمایه است. کیفیت سرب استحصالی ترکیبی از سرب خالص، اکسید سرب، آنتی‌مون و ناخالصی‌های سولفاتی، کلسیمی، آهنی، مسی و غیره است که مجموعاً سرب با خلوص ۹۵-۹۲٪ را حاصل می‌کنند. در کارگاه‌های سنتی بازیافت امکانات آموزشی و ایمنی حداقل است و کارکنان آنها از خطرات بالقوه سرب آگاهی کافی ندارند.

در بعضی از کارخانجات بازیافت به روش‌های اصولی‌تر و با رعایت بیشتر اصول زیست محیطی صورت می‌گیرد و سربی با درجه خلوص ۹۹/۹۹٪ حاصل می‌گردد. سیستم‌های یکپارچه تهویه و تصفیه غبار ناشی از عملیات شکستن و سایر فرایندهای مربوطه موجب ممانعت از آلودگی محیط زیست و استفاده از محتوای بالای غبار سرب می‌گردد. بهره‌گیری از مبدل کالو توانایی استفاده از هرگونه ماده حاوی سرب را امکان‌پذیر می‌کند و قادر است حتی باتری‌ها را با تمام محتویات اعم از شبکه‌ها، موادفعال، پوسته و بدنه و جداکننده‌ها بازیافت کند. همچنین باتریهای نو در ازای دریافت باتری فرسوده به بهای مصوب فروخته

کنترل مناسب می‌توانند برای محیط زیست و سلامت بشر خطرناک باشند. در بسیاری از موارد دیده شده‌است که بازیافت این باتریها در کشور به روش سنتی صورت می‌گیرد و کارگران و دست‌اندرکاران این امر فاقد هرگونه آگاهی از خطرات بهداشتی و زیست محیطی و تجهیزات و ملزومات ایمنی مربوطه می‌باشند. امروزه انواع تکنولوژی‌های نوین و روش‌های مناسب بهداشتی و زیست محیطی در انجام فرایند بازیافت باتریهای سربی اسیدی فرسوده بخصوص استحصال سرب از آنها که عمده‌ترین ماده حاصل از بازیافت این باتریها می‌باشد ابداع گردیده‌است.

۲- مواد و روش‌ها:

اهمیت سرب در صنعت از یک سو و خطرات بالقوه بهداشتی و زیست محیطی آن از سوی دیگر موجب توجه به چگونگی مدیریت صحیح زیست محیطی بازیافت باتریهای سربی اسیدی شده‌است. مطلب حاضر برگرفته از مطالعه مقالات علمی مختلف، گزارش‌های علمی و تحقیقاتی، بازدیدهای انجام شده از کارگاه‌های بازیافت سنتی و کارخانجات مجهز به تجهیزات و ملزومات ایمن و اصولی بازیافت، صورتجلسات جلسات مختلف برگزار شده و نظر سنجی‌های به‌عمل آمده در این راستا در سازمان حفاظت محیط زیست می‌باشد. روش مورد استفاده تجزیه و تحلیل کارشناسی از مستندات داخلی و منابع خارجی با در نظرگیری قوانین و مقررات موجود کشور شامل قانون مدیریت پسماند و کنوانسیون بازل در خصوص حمل و نقل برون‌مرزی پسماندهای خطرناک و امحای آنها می‌باشد.

مطالعات انجام شده نشان می‌دهد امروزه حدود ۶۰٪ از کل تولید سرب تصفیه شده از معادن سرب تأمین می‌گردد و ۴۰٪ باقی از بازیافت قراضه‌ها و سرباره‌های باتریهای فرسوده حاصل می‌گردد. این امر در سراسر نقاط دنیا یکی از منابع مهم دستیابی به سرب خالص می‌باشد. در حال حاضر بازیافت به دو شیوه سنتی و اصولی در کشور صورت می‌گیرد. لازم به ذکر است روش‌های اصولی نیز با بکارگیری فناوریهای

دهنده‌ها و غیره می‌باشند. پس از مراحل تفکیک لایه آلی مورد تفکیک بیشتری قرار می‌گیرد و پسماندهای پلی پروپیلن (مواد آلی سبک) و جداکننده‌ها و ابونیت (مواد آلی سنگین) از هم جدا می‌شوند. سپس مواد آلی سبک به منظور زدودن باقیمانده اکسیدهای سرب شستشو می‌یابند و به قطعات کوچک برای مصارف آینده آسیاب می‌شوند ولی ابونیت و جداگرها به همان شکل انبار می‌شوند. اگر شکستن مکانیکی باتریها به هردلیلی امکان پذیر نباشد، روش ایمن آماده‌سازی آن برای ذوب عبارت است از: سوراخ کردن و تخلیه الکترولیت و تصفیه آن، جدا کردن صفحات و جداگرهای باتری با ره دوار با استفاده از تجهیزات حفاظتی، فرستادن صفحات و شبکه‌ها همراه با قسمت بالای باتری به ذوب کننده و بازگشت دادن باتری به کارخانه سازنده جهت مصرف مجدد آنها.

۲-۲-۲-۲ - احیاء سرب: قراضه‌های حاصل از فرایند شکستن مخلوطی از سرب فلزی، اکسیدسرب (PbO)، سولفاتسرب (PbSO₄) و سایر مواد نظیر کلسیم (Ca)، آنتیموان (Sb)، آرسنیک (As)، قلع (Sn) و گاه نقره (Ag) است. جداسازی سرب فلزی از این مخلوط به دو روش امکان پذیر است: فرایند پیرومتالورژیک یا ترکیب-احیا و فرایندهای هیدرومتالورژیک یا روش‌های الکتریکی. ترکیب دو روش و استفاده از یک روش مرکب نیز ممکن است.

الف) روش‌های پیرومتالورژیک - روش‌های پیرومتالورژیک با هدف تبدیل کلیه ترکیبات فلزی به اشکال فلزی آنها می‌توانند پیش از ذوب، خمیرسولفات سرب را بوسیله واکنش با مخلوطی از کربنات سدیم (Na₂CO₃) و هیدروکسیدسدیم (NaOH) دسولفور کنند. گاه عامل دسولفوراسیون می‌تواند اکسید آهن (Fe₂O₃) و سنگ‌آهک (CaCO₃) باشد. این فرایند مقدار تشکیل سرباره و نیز بسته به روش ذوب، مقدار آزاد سازی اکسیدسولفور (SO₂) به هوا را کاهش دهد. الکترولیت اسیدی نیز باید پیش از فرستادن محتوای سربی آن به کوره ذوب تصفیه شود. این امر با خنثی سازی محلول الکترولیت با

می‌شوند و در غیراینصورت مصرف کننده را موظف به پرداخت مبلغی بیشتر می‌نمایند. این سیاست امکان بازگشت باتریهای فرسوده به کارخانجات تولید باتری را فراهم آورده می‌گردد.

۲-۱ - کنوانسیون بازل درارتباط با باتریهای سربی اسیدی فرسوده:

حمل و نقل برون مرزی باتریهای سربی اسیدی فرسوده و واردات و صادرات آنها به هرکشور عضو کنوانسیون بازل به عنوان یکی از پسماندهای خطرناک مشمول این کنوانسیون مبتنی بر مفاد آن انجام می‌گیرد و منوط به وجود مدیریت صحیح زیست محیطی اینگونه پسماند در آن کشور و تأیید این مدیریت توسط مرجع ذیصلاح آن کشور و به تبع آن ارائه مجوز توسط آن مرجع می‌باشد. لذا واردات خودسرانه این باتریها بدون کسب مجوز از مراجع ذیصلاح کشور امری غیرقانونی می‌باشد. کنوانسیون بازل همچنین طی تدوین دستورالعملهای فنی در خصوص مدیریت صحیح زیست محیطی پسماندها دیدگاهها و راهنمایی‌های مفیدی را در خصوص ایجاد و یا ارتقاء مدیریت پسماندهای خطرناک در کشورهای عضو ارائه می‌دهد.

۲-۲-۲-۲ - دستورالعملهای فنی کنوانسیون بازل: براساس دستورالعملهای فنی کنوانسیون بازل فرایند بازیافت متشکل از سه مرحله شکستن باتریها، احیاء سرب و تصفیه سرب می‌باشد:

۲-۲-۱ - شکستن: در فرایند مدرن شکستن باتریهای فرسوده، تماس انسان معمولاً تا حد ممکن کاهش یافته است و این باتریها بوسیله صفحات خودکار دریافت و به سمت دستگاه خردکننده هدایت و تحت آسیاب چکشی یا سایر مکانیسمهای خردکننده به قطعات کوچک تبدیل می‌شوند.

این قطعات براساس خصوصیات چگالی و مکانیسمهای هیدرولیک در سه لایه تفکیک می‌شوند. اول، قطعات سبک نظیر پلاستیکها، دوم، اکسید سرب و سولفاتها و سوم، لایه سنگین صفحات سربی، اتصال

فرایند استخراج می‌تواند طی ۲۴ ساعت انجام گردد.

۳-۲-۲ تصفیه سرب

همانگونه که پیشتر نشان داده شد، در صورتیکه عملیات یک کارگاه ذوب تنها محدود به ترکیب/ احیاء باشد، آنچه تولید می‌کند به عنوان سرب سخت یا آنتیموانی شناخته می‌شود. اگر هدف یک کارگاه تولید سرب خالص باشد، شمش سرب خام باید یک مرحله تصفیه را نیز با هدف فرایند تصفیه و زدودن تقریباً همه مس، آنتیموان، آرسنیک و قلع متحمل گردد.

تصفیه پیرومتالورژیک - تصفیه حرارتی در فاز مایع انجام می‌شود که در آن سرب خام باید در دمای بیش از ۳۲۷ درجه سانتیگراد (نقطه ذوب سرب) ولی کمتر از ۶۵۰ درجه سانتیگراد (نقطه جوش سرب) ذوب شود. بطور کلی مطابق ظرفیت کارگاه تصفیه فرایند هر بار بروی ۲۰۰-۲۰ تن صورت می‌گیرد.

در مفهوم شیمیایی طی فرایند تصفیه معرفهای ویژه‌ای در درجه حرارتهایی مناسب به سرب مذاب اضافه می‌شوند. این معرفها که بطور انتخابی اضافه می‌شوند فلزات ناخواسته را طی رویه‌هایی خاص می‌زدایند.

مس اولین عنصری است که با گوگرد در روشی دو مرحله‌ای جدا می‌شود. در مرحله اول پس از وارد کردن گوگرد در دمای ۴۵۰ درجه سانتیگراد به سرب تقریباً همه مس به صورت کف سولفید مس جدا می‌شود. در مرحله دوم همه باقیمانده مس با اضافه کردن مقدار کمی از گوگرد به سرب مذاب در درجه حرارت ۳۳۰ درجه سانتیگراد پیش از اینکه فرایند دیگری اتفاق بیافتد جدا می‌گردد. از آنجا که کاربرد گوگرد نیازمند استفاده اکید از ملزومات بهداشتی و ایمنی جهت ممانعت از آتش‌سوزی کفهای سوزاننده است، گزینه ایمن‌تر استفاده از سولفورهای طبیعی آهن است که خطر کفهای سوزاننده و آتش‌سوزی را از بین می‌برد.

قلع معمولاً در فرایند ذوب زدوده می‌شود. قلع آنقدر سست است که معمولاً تنها افزودن نیترات سدیم برای زدودن آن کافی است. آرسنیک و آنتیموان بطور انتخابی و توسط هوای سیر شده از اکسیژن یا

هیدروکسید سدیم انجام می‌شود که سرب آن را به صورت هیدروکسید سرب تبدیل می‌کند. محلول باقیمانده سولفات سدیم رقیق در آب (Na SO_4) می‌تواند بیشتر تخلیص گردد. سپس بخش فلزی و ترکیبات سربی حاصل از فرایندهای دسولفوراسیون و خنثی سازی به کوره وارد و همراه عوامل سیال کننده و احیا کننده ذوب می‌شوند.

حرارت مورد نیاز بسته به روش ویژه بوسیله چند منبع تأمین می‌گردد که می‌توانند نفت، گاز، کک الکتریسیته و غیره باشند. چندین راه نیز برای فرایند ذوب وجود دارد: کوره دوار، کوره انعکاسی، کوره های الکتریکی و انفجاری. انتخاب بهترین روش نیز به اقتصاد محلی و مقدار مورد نظر جهت بازیافت بستگی دارد.

پس از آنکه فرایند بطور مناسبی توازن یافت انباشت سرب فلزی ذوب شده در کف آن مجرا آغاز می‌گردد. اما همانگونه که قبلاً ذکر شد این سرب گاه به مقدار زیادی از فلزات دارای ارزش اقتصادی آلوده می‌باشد. بنابراین شمش سرب باید پیش از دستیابی به سرب خالص تصفیه شود.

ب) روش هیدرومتالورژیک - هدف روش

هیدرومتالورژیک یا روش های الکترولیتیک احیاء ترکیبات سربی به سرب فلزی بصورتی الکتریکی و انتخابی است. مانند آنچه در تکنولوژی PLACID اتفاق می‌افتد. این روش اگرچه در صورت انجام در کارگاهی جداگانه می‌تواند هزینه بر باشد ولی می‌تواند در بردارنده نتایج خوبی باشد اگر به یک کارگاه ذوب که در درجه حرارت پایین مواد خام مناسب را جدا می‌کند متصل گردد و این راه حل تکنولوژیکی برای فرایند تصفیه سرب می‌باشد. فرایند الکترولیتیک، تبدیل همه ترکیبات سربی به یک نوع ماده شیمیایی است یعنی در حالت اکسیداسیون به صورت سرب دوظرفیتی است که پیش از آن برای تولید سرب فلزی به صورت الکترولیتیک احیا می‌گردد. الکترولیز سرب را به شکل درختی یا اسفنجی جدا می‌کند که در نهایت بر روی نوار نقاله جمع، پرس و به صفحات سربی خالص (۹۹/۹۹٪) تبدیل می‌گردد که می‌توانند به دیگچه ذوب برای تبدیل به شمش انتقال یابند. کل

برای جمع‌آوری اصولی آنها است. این زیرساخت به دلیل دخیل نمودن چندین بخش جامعه نظیر فروشندگان قراضه‌ها، فروشندگان باتریها، فرآوری کنندگان و مصرف کنندگان سرب در شبکه‌ای سازمان یافته که جریانی مستمر از قراضه‌های سرب را برای فرایند بازیافت فراهم می‌آورد، باید به خوبی طراحی شود.

تجربه نشان داده‌است که به عنوان یک روند کلی، معمولی‌ترین فرایند جمع‌آوری باتریهای سربی اسیدی فرسوده طی سیستم دوگانه توزیع - جمع‌آوری صورت می‌گیرد که طی آن تولیدکنندگان، خرده‌فروشان، عمده‌فروشان و باسایر نقاط فروش جزئی، باتریهای جدیدی را برای استفاده کنندگان تهیه و باتریهای فرسوده را برای فرستادن به کارگاههای بازیافت نزد خود حفظ می‌کنند یا اوراقچی‌ها آنها را از بدنه خودروهای فرسوده خارج می‌کنند. بقای فرایند مذکور برارزش اقتصادی محتوای سرب موجود در باتریهای سربی اسیدی مبتنی است. با توجه به موارد مذکور در راستای مدیریت صحیح زیست محیطی باتریهای سربی اسیدی فرسوده توصیه‌های زیر ارائه می‌گردد.

- ۱- باتریهای سربی اسیدی فرسوده در هنگام جمع‌آوری تخلیه نشوند
- ۲- در مکانهای جمع‌آوری مقادیر زیادی از باتریهای فرسوده انبار نشوند
- ۳- صدور مجوز برای ذوب کنندگان بکار گیرنده اصول مدیریت صحیح زیست محیطی و خودداری جمع‌آوری کنندگان از فروش باتریها به ذوب کنندگان فاقد مجوز
- ۴- باتریهای فرسوده درون ظروف بخوبی بسته‌بندی و حمل و نقل شوند
- ۵- وسیله نقلیه بایستی با نشانه‌هایی مشخص گردند
- ۶- استفاده از تجهیزات ایمن و حفاظت کارکنان (PPE) در تماس با باتریهای مذکور، ضروری است.
- ۷- رانندگان و کمک رانندگان تعلیم داده شوند
- ۸- برنامه و نقشه حمل و نقل کاملاً مشخص شود.

مخلوطی از نترات سدیم و هیدروکسید سدیم زدوده می‌گردد. دمای سرب مذاب تا ۵۵۰ درجه سانتیگراد افزایش داده می‌شود و جریانی از هوای سیر شده از اکسیژن به داخل آن دمیده می‌شود. واکنش به شدت گرمازا است و حرارت به راحتی به ۶۵۰ درجه سانتیگراد می‌رسد و کفهای حاصل مخلوطی از اکسیدها خواهند بود (25%Pb, 10%As, 65%Sb). سپس نوبت به نقره می‌رسد و زدودن آن بوسیله فرایند Parkes انجام می‌شود که از انحلال ترجیحی نقره در روی مذاب به جای سرب مذاب استفاده می‌کند. بنابراین روی مذاب به سرب مذاب در دمای ۴۷۰ درجه سانتیگراد اضافه می‌شود و مخلوط تا دمای ۳۲۵ درجه سانتیگراد سرد می‌گردد. یک آلیاژ نقره-سرب-روی جدا می‌شود و قشری را روی سطح تشکیل می‌دهد. این قشر زدوده می‌گردد و روی بوسیله تقطیر خلأ جدا می‌شود. نقره خام با استفاده از اکسیژن برای تولید نقره تصفیه می‌گردد. روی اضافی بوسیله تقطیر خلأ و سپس هیدروکسیدسدیم از سرب نقره‌زدایی شده زدوده می‌گردد. بالاخره بیسموت از طریق تصفیه سرب حاصله همراه با مخلوطی از کلسیم و منیزیم زدوده می‌گردد که این فرایند به عنوان فرایند Kroll- Betterton شناخته می‌شود. آلیاژی از سرباره کلسیم- منیزیم- بیسموت در سطح سرب مذاب تشکیل می‌شود و سپس بصورت کف از روی آن زدوده می‌شود. کفها اکسیده و برای تولید بیسموت تصفیه می‌شوند. سپس سرب خالص بوسیله هیدروکسیدسدیم جهت زدودن هرگونه ناخالصی تصفیه می‌شود و در نهایت به شکل آجر یا شمش در می‌آید. کفها، سرباره‌ها، لیتارژها و سایر مواد تشکیل شده طی فرایند تصفیه معمولاً از طریق ذوب در یک کوره انفجاری کوچک جهت تهیه شمش سرب خام مجدداً وارد سیکل فرآیند می‌شوند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها:

تنها راه برای اجرای یک برنامه بازیافت موفق باتریهای سربی اسیدی فرسوده، ایجاد زیرساختی مؤثر

منابع

دستورالعمل فنی مدیریت صحیح زیست محیطی کنوانسیون بازل

1- "Integrated Pollution Prevention and Control (IPPC), Reference Document on Best

Available Techniques in the Non Ferrous Metals Industries", European IPPC

Bureau, May 2000, 807 pp.

2- "The Recycling of Non-Ferrous Metals", M.E. Henstock, an International Council

on Metals and the Environment (ICME) Publication, MIM, 1996. 340pp.

3- The mineralogical characterization of lead-acid battery paste. Chen, T.T. and Dutrizac, J.E. (1996). Hydrometallurgy, 40, 223-245

4- Low-Temperature Technique for Recycling Lead/Acid Battery Scrap without Wastes and With Improved Environmental Control. Vaysgant Z., Morachevsky A., Demidov A., Klebanov E. J. Power Sources 1995, 53(2), 303-6 (Eng.).

5- Lessons Learned From the Lead-Acid Battery Recycling Success Story Timothy J Lafond - Johnson Controls Battery Group Inc

6- Lead-Acid Battery Recycling by the Placid Process: A Global Approach G. Diaz, C. Frias, L.M. Abrantes, A. Aldaz, K. van Deelen, and R. Couchinho

۹- باتریها برای بازیافت تخلیه و مشخص و تفکیک شوند

۱۰- باتریها در ساختمانی مناسب و یا مکانی بسته انبار شوند

۱۱- ارتقا روش های موجود در کلیه مراحل بازیافت و انطباق آنها با روش های نوین و روز دنیا

۱۲- رعایت مفاد کنوانسیون بازل در واردات و صادرات و حمل و نقل برون مرزی این باتریها

۱۳- افزایش ابزارهای کنترلی گمرکات بر واردات و صادرات کنترل شده و ایمن و دارای مجوز پسماندهای

خطرناک از جمله باتریهای سربی و اسیدی

۱۴- ارتقاء همکاریهای بین سازمانی، علمی و فنی صنعت و محیط زیست